

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 5. Ex titulis à M. Gregorio datis trium Capitulorum Defensoribus patet,
quo encomio decorandi sint Iansenij vindices pertinaces.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

622 EXCURSUS CONTRA

religere quos solvunt. Quid ad hæc Pertinacissimus Jansenii Defensor Avitus remutiet quem eructare non suppudet: Commoveantur, & tonent (ut jam mæstis oculis conspicamur) Sacerdotales ac Regales Curiæ, nutet Sorbona, labet Lovanium, corruat Pars ingens Præsulum, irretiantur Romani Pontifices in malam causam; non conteret Jansenium potestas ulla, non tota Augusta, (ut se dicunt) Societas, non totus mundus, non totus Erebus. Stabit sub manu Altissimi protectus, tutus, invictus: nec aliud (nisi instet Dies Domini) promovebit hæc tenax & dira vexatio, &c. Sed breviter concludo, non sunt perjuri, non sunt iniqui Jansenii damnaiores, magis quam Theodoreti quam Ibæ fuere, qui in Ecclesia Catholica doctrina sanæ studijs claruerunt, spiritualibus armis accincti strenue contrà hæreticos bella gesserunt, perfuncti fideliter suæ dispensationis laboribus in pacis gremio dormierunt.

*Aug. cont.
lul.*

§. 5.

Ex titulis à Magno Gregorio datis Pertinacibus Capitulorum Defensoribus enitescit, quō encomiō decorandi sint Iansenii perniciaces Protectores nominati.

L. 3. ep. 14.

DE ignorantibus Scita Pontificum Romanorum, & per simplicitatem errantibus, & seductis sermo non est; sed de plenè scientibus, quid illi reprobent, probentve in fide & moribus, penes quos resideret universalis Ecclesiæ Cathedra & Magisterium orbis Christiani. Sic de Felice Diacono scribit S. Gregorius Maximiano Episcopo Syracusano: *Præsentium Lator Felix Dia-*

Diaconus, cum nullatenus in Hæretorum dogmata lapsus sit, nec à Catholicâ fide dissenserit, pravis illectus adversus Constantinopolitanam Synodum suspicionibus, in his tricorum se separatione removerat; Qui cum Romam venisset, recepta à nobis, juvante Domino, ratione, excessum suum, recepta Corporis & Sanguinis Domini Communione, correxit. Quia ergo, ut dictum est, non in hæresim incidit, sed à Sacris Generalis Ecclesiæ mysterijs, quasi rectæ studio intentionis erravit, imbecillitati ejus atque necessitatibus consulentes, &c.

Sic & cum Reginâ Longobardorum benignius agendum Prudentissimus Pacificator Ecclesiæ censuit, Reginâ, inquam, Theodelindâ piissimâ Gariberti Ducis Bavariæ Filiâ, ut potè à tribus Episcopis extrâ Ecclesiæ Communionem seductâ; lau latque Constantium Mediolanensem Episcopum, quod litteras suas, quas ad Reginam dirigendas miserat, non missitaverit, eò quod propter quintam Synodum illic nominatam plus scandalizandam, quam ad schisma relinquendum paratam prælagiret; permisitque, ut ad tempus quintæ Synodi mentio non habereatur, ita tamen ut quatuor Synodos laudaremus.

L. 3. ep. 37.

Quales autem fuerint, qui persuaserunt Theodelindæ damnationem trium Capitulorum Concilio Chalcedonensi adversari, S. Gregorius exprimit his verbis: *Pravorum hominum verbis ad paululum seducta est.* Et rursus ad ipsam Theodelindam Longobardorum Reginam: *Quia vos imperitis, stultisque hominibus creditis, qui non solum ea, quæ loquuntur, nesciunt; sed vix ea percipere, quæ audierint, possunt: dicunt enim pia memorie Justiniani temporibus aliqua contrâ Synodum Chalcedonensem fuisse constituta: qui dum nequè legunt nequè legentibus credunt, in ipso errore manent, quem sibi de nobis ipsi finxerunt.* Eadem repetit

L. 3. ep. 2.

Epist. 4.

624 EXCURSUS CONTRA

Epist. 33.

repetit alibi, factaque declaratione de Concilij Chalcedonensis professione, ad unitatem revo-
cat dicens: Cum itaque integritatem nostram ex
ea aperta mea traditione seu professione cognoscitis,
dignum est, ut de Ecclesia Beati Petri Apostolorum
Principis nullum ulterius scrupulum dubietatis
habeatis, sed in verâ fide persistite, & vitam ve-
stram in Confessione Beati Petri Apostolorum Prin-
cipis solidate, ne tot vestræ Lacrymæ, tantaque bo-
na opera pereant, si à fide vera videatur aliena.
Sicut enim rami sine virtute radicis ariesunt, ita
opera quantumlibet bona videantur, nulla sunt, si
à soliditate fidei disjunguntur.

An non ergo iniquitatis filij, pravi homines,
& stulti ac imperiti dicendi sunt, qui post ite-
ratam Beati Petri confessionem, hoc est Apo-
stolicæ Sedis declarationem circâ damnatas Jan-
senij propositiones, non in sensu Augustini, sed
Jansenij, & sentiant & persuadere nituntur sine
vulnere Augustini Pentadem Jansenij, in sensu
ab Authore intento, damnari non potuisse, aut
etiam propositiones Jansenij libro impactas &
Affixas esse?

§. 6. AVI-